

Kritik mot Sundsvalls tingsrätt och två domare vid tingsrätten för handläggningen av ett brottmål

Beslutet i korthet: Ett brottmål som inleddes i januari 2015 avgjordes först i mars 2018. Tingsrätten får kritik för sin långsamma och passiva handläggning av målet och för brister i delgivningen med den tilltalade. Dessutom kritiseras två av tingsrättens domare för att de inte dokumenterat överväganden om vite, hämtning och häktning som rätten enligt 46 kap. 15 § rättegångsbalken ska göra när den tilltalade uteblir från en huvudförhandling.

Anmälan

I en anmälan till JO den 3 december 2017 klagade AA på Sundsvalls tingsrätt med anledning av handläggningstiden i brottmålet (...), där han var målsägande. Han uppgav bl.a. följande:

Åtalet avsåg bl.a. en händelse som ägde rum den 22 november 2013. Målet sattes ut till huvudförhandling vid flera tillfällen, men samtliga tillfällen ställdes in. Inte heller vid det sista tillfället i oktober 2017 infann sig den tilltalade. Tingsrätten höll dock ett målsägandeförhör med honom, vilket också spelades in. Han vill ha ett avslut på målet så att han kan gå vidare.

Utredning

Ett dagboksblad samt kallelser och protokoll i tingsrättens mål begärdes in och granskades. Därefter uppmanades tingsrätten att yttra sig över handläggningstiden i målet.

Tingsrätten (lagmannen BB) lämnade den 12 mars 2018 in ett remissvar tillsammans med underyttranden från rådmännen CC och DD samt tingsfiskalen EE.

BB uppgav bl.a. följande:

Jag har som domstolschef inhämtat yttranden från rådmännen CC och DD samt tingsfiskalen EE. Underyttrandena fogas som bilaga 1-4 till detta yttrande. Jag har även i ärendet samrått med handläggarchefen FF. [...]

Utöver denna redovisning bör nämnas att tingsrätten den 5 oktober 2017, efter att ställt in huvudförhandling i målet på grund av bristande delgivning med den tilltalade, beslutat att bevisupptagning skulle ske med tillämpning av 46 kap. 3 § andra stycket rättegångsbalken. Förhör med målsägande och vittne upptogs också vid tillfället. Målet har därefter slutligt avgjorts genom en dom som meddelades den 1 mars 2018. Inte heller vid huvudförhandlingen den 15 februari 2018 inställde sig den tilltalade, som dock inte formellt blivit delgiven till förhandlingen. Det gick inte heller att nå den tilltalade per telefon varför rätten väckte frågan om möjligheten att avgöra målet i tilltalades utevaro. Endast den tilltalades försvarare motsatte sig att målet kunde avgöras utan att den tilltalade var närvarande. Tingsrätten avkunnade därefter följande beslut.

Enligt 46 kap. 15 a § första stycket 2 och tredje stycket rättegångsbalken kan ett mål avgöras i den tilltalades utevaro trots att denne inte är delgiven kallelse till huvudförhandling om det kan antas att den tilltalade håller sig undan på ett sådant sätt att han eller hon inte kan hämtas till huvudförhandlingen.

Tingsrätten har mottagit fyra hindersbevis beträffande [tilltalade]. Av hindersbevisen framgår bland annat att [tilltalade] inte bor på sin folkbokföringsadress och att det finns anledning att anta att [tilltalade] undanhåller sig delgivning. Målet har pågått under flera års tid och [tilltalade] har inte hört av sig till tingsrätten sedan han begärde att huvudförhandlingen skulle flyttas den 28 augusti 2015. Tingsrätten har i konkursmålet [...] erhållit ytterligare hindersbevis beträffande delgivningsförsök av [tilltalade]. Till detta tillkommer att [tilltalade] har varit delgiven kallelse till två huvudförhandlingar utan att inställa sig.

Tingsrätten finner således att [tilltalade] håller sig undan på sådant sätt att han inte kan hämtas till huvudförhandlingen. Gällande skadeståndsanspråket är [tilltalade] delgiven detta och har förelagts om att svara på det utan att så har skett. Tingsrätten anser vidare att saken kan utredas tillfredsställande i [tilltalades] utevaro.

Tingsrätten beslutar att målet ska avgöras i [tilltalades] utevaro med stöd av 46 kap. 15 a § första stycket 2 och tredje stycket rättegångsbalken.

Det kan naturligtvis mot redovisad bakgrund – även med beaktande att tingsrättens dom inte vunnit laga kraft – ifrågasättas om tingsrätten inte redan i anslutning till något av tidigare förhandlingstillfällen kunnat konstatera att det förelegat förutsättningar för att avgöra målet i den tilltalades utevaro eller i vart fall uppta förhör med målsägande och vittne tidigare än som nu gjordes. Det är dock en sådan bedömningsfråga för rätten vid varje enskilt tillfälle som det inte åligger mig i egenskap av domstolschef att överpröva. Frågeställningen hur handläggningen av mål med en svår delgiven tilltalad, som vill hålla sig undan, på ett ändamålsenligt och rättssäkert sätt framgent bättre ska kunna slutföras utan onödig tidsutdräkt är dock väl lämpad för en fortsatt diskussion bland tingsrättens domare.

Sundsvalls tingsrätt har emellertid redan sedan ett antal år tillbaka en i förhållande till flertalet tingsrätter ett relativt lågt antal inställda förhandlingar i brottmål. Därtill pågår ett arbete vid tingsrätten under ledning av beredningsdomaren och handläggarchefen för att skapa förfinade rutiner för att ytterligare minska antalet inställda förhandlingar, genom att bl.a. säkerställa en effektivare delgivning redan på beredningsstadiet. Oaktat detta är det givetvis beklagligt – inte minst för berörda parter och förhörspersoner – med varje sådant mål som inte kan avgöras om möjligt vid redan första förhandlingstillfället på grund av företrädesvis delgivningssvårigheter. Det gäller inte minst det aktuella målet [...] där vi har en tilltalad som sannolikt medvetet undanhållit sig eller i vart fall är mycket svår att delge. Något som också blivit klart genom polisens delgivningshinder. Det är alltså, som tydligt framgår av underyttrandena, inte fråga om någon enklare typ av delgivning som inte kunnat ske på grund av

brister i polisens utredning, som anmälaren uppenbarligen uppfattat som det huvudsakliga skälet till att ett antal huvudförhandlingar i målet behövt ställas in. Här kanske tingsrätten kunnat vara ännu tydligare i att förklara orsaken till att målet inte kunnat avgöras vid varje tillfälle, även om det funnits ett särskilt målsägandebiträde förordnat i målet.

— — —

Jag har därtill årligen som lagman rotelgenomgång med var och en av de domare som tjänstgör vid tingsrätten. En gång i april eller maj och en gång i september eller oktober. Ytterligare genomgångar kan äga rum i samband med att en domare slutar sin tjänst eller går på en längre tjänstledighet. Vid de genomgångar som ägt rum under 2016 och 2017 har det aktuella målet naturligen uppmärksamats på grund av sin ålder men vid genomgångarna har någon aktiv åtgärd varit aktuell för målet. Det har därvid vid genomgångarna inte framkommit anledning för mig att ifrågasätta ansvarig domares åtgärder att föra fram målet i fråga till avgörande. Vidare följer jag med framför allt stöd av handläggarchefen övergripande upp de brottmål som är eller riskerar att bli äldre än tolv månader. Inte heller i detta sammanhang har det framkommit anledning att ifrågasätta handläggningen av det aktuella målet med hänsyn till den tilltalades benägenhet att inte vara tillgänglig för delgivning och att åklagaren inte ansett sig böra framställa särskilda yrkanden beträffande den tilltalade.

[...] Tingsrätten får också beklaga att AA fått avvakta en längre tid på ett avgörande i det aktuella målet. Oaktat vilka åtgärder som ytterligare hade kunnat göras i det aktuella målet finns det för Sundsvalls tingsrätt övergripande sannolikt ytterligare åtgärder att vidta – även inom ramen för nuvarande resurser – för att så långt möjligt säkerställa en snabbare men ändå rättssäker hantering även för denna typ av mål med svårdelgivna tilltalade.

CC uppgav bl.a. följande:

Det aktuella målet har varit utsatt till huvudförhandling vid ett antal tillfällen och är nu sedan i december 2017 utsatt till huvudförhandling, att äga rum den 15 februari. De hinder som har förelegat har bestått i att [...] inte blivit delgiven tilläggsstämning och kallelse m.m. och att han inte inställt sig när han sedan blivit delgiven. Vid det första tillfället ändrade tingsrätten tiden för förhandling på [...] och hans försvarares begäran. AA, som i målet för skadeståndstalan, har hörts vid den senaste huvudförhandlingen, då även förhör med ett vittne togs upp. [— — —] Det är att beklaga att det tagit lång tid från åtals väckande utan att målet har kunnat slutligt avgöras. Det ska tilläggas att de inkommande brottmålen liksom de mål där en förhandling blir inställd sätts ut fortlöpande och att planeringen medför att första lediga förhandlingstid normalt sett ligger flera månader framåt i tiden. Det ska tilläggas att det aktuella målet nu är ett av de äldsta brottmålen vid tingsrätten. [— — —]

När det gäller min delaktighet i målet kan nämnas att jag sedan mitten av februari 2015 är beredningsansvarig för brottmålen vid tingsrätten. De mål som ligger på beredningen ska enligt lottningsordningen och ansvarsfördelningen ligga på rotel 10. Så snart det planeras ut huvudförhandling i ett brottmål övergår ansvaret för målet på den domare som enligt ett särskilt förhandlingsschema ska svara för huvudförhandlingen. Målet lottas då om till den roteln (i detta fall någon av rotlarna 11–16 och 21–23). Om en huvudförhandling ställs in är tanken att målet ska sättas ut till förhandling igen och på den domare som svarat för förhandlingen, företrädesvis alltså samma domare som tidigare. Om målet inte sätts ut av någon anledning, t.ex. för att förundersökningen ska kompletteras, lottas målet tillbaka till beredningsdomaren (rotel 10). Vid ett tillfälle har undertecknad vidare haft ansvaret för målet som ordförande i målet. Det gällde huvudförhandling den 26 april 2017, vilken fick ställas in på grund av att [...] inte infann sig trots att han var delgiven kallelse. Åklagaren och försvararen

ansåg att det var hinder mot huvudförhandling, och detta bedömde även tingsrätten vara fallet. [...] förpliktades att betala vite om 4 000 kr.

[...] Efter förordnande av offentlig försvarare väcktes åtal i mars 2015 genom två stämningsansökningar.

Det fanns sedan tidigare ett brottmål vid tingsrätten [...], där hovrätten hade beviljat resning gällande dom om ekonomisk brottslighet, med [...], som tilltalad. Tingsrätten avgjorde det målet genom dom den 23 juni 2015. [...] var i det målet närvarande vid huvudförhandling per telefon.

I mål [...] beslutade undertecknad att målet inte skulle handläggas gemensamt med mål [...]. Samtidigt beslutades om kallelse till huvudförhandling, att äga rum den 8 september 2015. Målet omlottades något senare på den domare som skulle svara för huvudförhandlingen. Förhandlingen kom den 4 september att ställas in sedan [...] uppgett sig ha problem att delta under perioden maj–oktober till följd av säsongsarbete i skogen. Detta skedde, som angetts ovan, efter samråd även med den offentlige försvararen. Ny huvudförhandling bokades till den 9 februari 2016.

Under januari 2016 inkom ytterligare ett åtal mot [...]. Vid ungefär denna tid utsågs målsägandebiträde för AA, som hade framställt skadeståndsanspråk i målet. Ett kompletterande skadeståndsanspråk kom in i mars 2016 från målsägandebiträdet. Den 9 februari konstaterade tingsrätten vid huvudförhandlingen att den sista stämningsansökningen inte hade delgetts [...] och att han inte var närvarande. Det bedömdes föreligga hinder mot förhandlingen.

Parterna kallades den 16 februari på nytt till huvudförhandling, att äga rum den 12 maj. Målet lottades om till min rotel i och med att jag enligt schemat skulle vara ordförande den 12 maj. Det konstaterades den 11 maj att [...] inte var delgiven stämning med kallelse, varför förhandlingen ställdes in. Det var dessvärre att dröja över sommaren och till den 11 oktober innan målet på nytt sattes ut till huvudförhandling, att äga rum den 26 april 2017. Ingen omlottning till rotel 10 hade skett och den 29 mars 2017 kom målet att lottas till rotel 12, vilken innehas av mig. Efter att huvudförhandlingen den 26 april 2017 ställts in pga. [...] utevaro bokades den 2 maj ny tid för förhandling. Kallelse skickades den 3 augusti till huvudförhandling den 5 oktober 2017. Sedan även den förhandlingen ställts in pga. [...] utevaro skickades i december kallelse till huvudförhandling den 15 februari 2018.

EE uppgav bl.a. följande:

Målet har varit utsatt till huvudförhandling vid ett flertal tillfällen och har handlagts av flera domare vid tingsrätten. Undertecknad började handlägga målet i samband med huvudförhandlingen den 5 oktober 2017 och har handlagt målet sedan dess. Konstateras kan dock, vid genomgång av dagboksbladet, att målet inte lottades på undertecknads rotel, 22, förrän den 6 oktober 2017.

Beträffande de överväganden som gjordes av undertecknad vid huvudförhandlingen den 5 oktober 2017 hänvisas till protokollet [...].

Det är naturligtvis beklagligt att handläggningen av målet dragit ut på tiden. Anledningen till den relativt långa tidsutdräkten är enligt min bedömning att [...] har varit och är svår att delge både stämningsansökningar och kallelser. I skrivande stund har ytterligare ett hinderbevis inkommit beträffande delgivning av kallelse till huvudförhandling den 15 februari 2018. Undertecknad är ordförande vid den kommande huvudförhandlingen och kommer därvid ta ställning till, givetvis beroende på omständigheterna, om målet kan avgöras eller om någon annan åtgärd ska vidtas.

DD uppgav bl.a. följande:

Jag är ansvarig för rotel 13 vid Sundsvalls tingsrätt och har med anledning därav varit ansvarig för mål [...] under del av år 2015 och 2016.

[— —] Målet omfördelades den 4 juni 2015 till rotel 13 med anledning av att det bokades ut till förhandling på en tingsdag med mål som jag skulle handlägga. Enligt planeringen skulle målet prövas och avgöras efter förhandling den 8 september 2015. [...] delgavs dessförinnan två stämningsansökningar och information om fortsatt förenklad delgivning.

Den 28 augusti 2015 anmälde den tilltalade önskemål om att flytta förhandlingen. Efter samråd den 4 september 2015 också med den offentlige försvararen beslutade jag att ställa in förhandlingen. I enlighet med gällande arbetsordning skulle målet då ha fördelats om till beredningsrotel 10. Den åtgärden har dessvärre inte kommit att ske och målet förblev därför fördelat på rotel 13.

Den 29 oktober 2015 bokades målet åter ut till förhandling, nu till den 9 februari 2016. Det kom då åter att bokas ut på en tingsdag som jag ansvarade för. Den 19 januari 2016 väcktes ett ytterligare åtal [...]. Tilläggsstämning med kallelse utfärdades samma dag men kom dessvärre inte att delges [...] före den planerade förhandlingen. Av tingsrättens akt framgår att såväl tingsrätten som den offentlige försvararen på olika sätt försökte att komma i kontakt med [...]. Den 8 februari 2016 kom besked från stämningsman om hinder mot delgivning. Den tilltalade, som sedan tidigare var förenklad delgiven kallelse till förhandling vid vilken åtal i [...] skulle prövas, var därmed inte delgiven stämning med kallelse avseende åtal i [...].

Jag var ordförande vid den planerade huvudförhandlingen den 9 februari 2016 [...]. Målet ropades då på utan att [...] inställde sig personligen.

Olika försök vidtogs från tingssalen utan att tingsrätten lyckades få kontakt med den tilltalade. Eftersom han sedan tidigare var delgiven åtal i [...] samt var förenklad delgiven kallelse till förhandlingen med erinran, togs också frågan upp om åtalen i [...] kunde prövas i den tilltalades utevaro. Efter att ha inhämtat synpunkter från åklagare och offentlig försvarare beslutade rätten att så inte skulle ske och att ställa in förhandlingen p.g.a. hinder.

I och med att förhandlingen ställdes in skulle målet, enligt tingsrättens arbetsordning, ha omfördelats tillbaka till beredningsrotel 10. Så har dessvärre inte skett heller denna gång. Omfördelningen av ett mål är tänkt att ske av handläggare på tingsrättens kansli när målet ställts in. Enligt uppgifter i dagboken bokades målet den 16 februari 2016 ut till ny förhandling den 12 maj 2016. Inte heller då skedde någon omfördelning. Först den 5 maj 2016 fördelades målet om från rotel 13 till rotel 42.

— — —

Det är mycket beklagligt att handläggningen av målet dragit ut så på tiden. Anledningen härtill synes vara att [...] har varit och är svår att delge stämningsansökningar och andra handlingar. Bättre rutiner kring omfördelning av tingsrättens mål eller en annan och enklare ordning för fördelning av ansvar mellan olika domare, kan dock bidra till att påskynda handläggningen och bör därför övervägas.

AA fick möjlighet att kommentera tingsrättens remissvar.

Inför JO:s beslut i ärendet hämtades ett nytt dagboksblad in från tingsrätten. Av det framgick bl.a. att tingsrätten höll en huvudförhandling den 15 februari 2018 och meddelade en dom den 1 mars 2018. Domen hade överklagats av både åklagaren och den tilltalade.

Rättslig reglering och bedömning

Rättegång inom skälig tid och tingsrättens passiva handläggning

Det aktuella brottmålet, som bl.a. avsåg ett åtal för brott begångna i november 2013, inleddes vid tingsrätten i januari 2015. Först vid det sjätte huvudförhandlingstillfället, dvs. i februari 2018, genomfördes huvudförhandlingen och målet avgjordes genom en dom som meddelades i mars 2018. Det tog alltså mer än tre år innan tingsrätten avgjorde målet.

I 2 kap. 11 § regeringsformen finns ett uttryckligt krav på att en rättegång ska genomföras inom skälig tid. I brottmål som avser allmänt åtal gäller dessutom enligt 45 kap. 14 § första stycket rättegångsbalken, RB, att rätten ska bestämma en tid för huvudförhandlingen så snart som möjligt. Det är angeläget att domstolen vinnlägger sig om att följa den regeln. Särskilt kvaliteten på den muntliga bevisningen blir ofta sämre ju längre tid som går. Dessutom är ett dröjsmål med handläggningen en påtaglig olägenhet för de inblandade som måste leva i ovisshet och oroa sig över utgången. Om en planerad huvudförhandling blir inställd av någon anledning måste rätten snarast kalla till en ny huvudförhandling så att målet kan avgöras. Om det finns någon form av hinder mot att sätta ut målet till en huvudförhandling bör rätten regelbundet bevaka om hindret kvarstår.

Det är tydligt att tingsrättens handläggning av målet har präglats av passivitet. Till exempel dröjde det till april 2017 innan tingsrättens huvudförhandling skulle äga rum efter det att huvudförhandlingstillfället i maj 2016 hade ställts in. Det enda tingsrätten gjorde under denna period var att i oktober 2016 kalla till den nya huvudförhandlingen och under mars månad samtala med polisen om delgivningen med den tilltalade. I ett mål där flera huvudförhandlingar redan har ställts in är det givetvis inte acceptabelt med en så lång passiv period i handläggningen.

Tingsrätten ska kritiseras för den långsamma och passiva handläggningen av brottmålet.

Delgivningsproblemen

Av utredningen framgår att en betydande orsak till att brottmålet drog ut på tiden var att det var svårt att delge den tilltalade. Problem med delgivning är den vanligaste orsaken till att det kan ta lång tid att avgöra brottmål. Tingsrätten måste därför inför varje planerad huvudförhandling noggrant välja vilket delgivningssätt som ska tillämpas för att den tilltalade ska bli delgiven kallelsen till förhandlingen på ett korrekt sätt.

Enligt 4 § första stycket delgivningslagen (2010:1932) ska delgivningssätt väljas med utgångspunkt i att det ska vara ändamålsenligt med hänsyn till handlingens innehåll och omfattning och medföra så lite kostnader och besvär som möjligt. I andra stycket anges att delgivningen inte får ske på ett sätt som är olämpligt med hänsyn till omständigheterna i delgivningsärendet. Av 24 §

samma lag framgår att förenklad delgivning får användas av en myndighet vid delgivning med den som är part eller har liknande ställning i ett mål eller ärende, om han eller hon har fått information av myndigheten om att delgivningssättet kan komma att användas i målet eller ärendet. Enligt andra stycket i samma bestämmelse får förenklad delgivning inte användas vid delgivning av en handling som inleder ett förfarande. I förarbetena anges bl.a. att det kan finnas en tidsgräns efter vilken det inte längre är lämpligt att använda det förenklade delgivningsförfarandet och att denna fråga bör prövas inom ramen för den allmänna lämplighetsbedömningen (se prop. 1990/91:11 s. 19 f.).

Vid huvudförhandlingstillfället den 5 oktober 2017 inställde sig inte den tilltalade. Av tingsrättens protokoll framgick bl.a. följande: Den tilltalade hade blivit delgiven kallelse till huvudförhandlingen genom förenklad delgivning. Han hade dessförinnan delgetts information om förenklad delgivning i juni 2015 men hade därefter också blivit delgiven kallelser och andra handlingar genom andra delgivningssätt, utan att få information om att förenklad delgivning återigen kunde komma att användas. Med hänsyn till det fann tingsrätten (tingsfiskalen EE och tre nämndemän) att den tilltalade inte kunde anses formellt delgiven kallelsen till huvudförhandlingen.

Att tingsrätten hade använt ett delgivningssätt som innebar att den tilltalade inte kunde anses delgiven kallelsen på ett korrekt sätt är naturligtvis inte acceptabelt. Tingsrätten ska kritiseras för detta.

Åtgärder enligt 46 kap. 15 § RB

Av utredningen framgår att även om en del korrekta delgivningar med den tilltalade av kallelser till huvudförhandling hade skett, ställde tingsrätten in vissa förhandlingstillfällen med anledning av att han uteblev.

Av 46 kap. 15 § RB framgår vilka åtgärder rätten ska vidta när den tilltalade uteblir från ett rättegångstillfälle för huvudförhandling. Rätten ska i första hand pröva om målet ändå kan avgöras. Om det inte är möjligt, ska rätten ta ställning till om ett förelagt vite ska dömas ut. Rätten ska också ta ställning till om den tilltalade ska hämtas till domstolen, antingen omedelbart eller till en senare dag, eller häktas, om det finns förutsättningar för det. Om rätten inte beslutar om hämtning eller häktning, ska den tilltalade kallas på nytt vid vite till en senare dag. De ställningstaganden som rätten enligt denna bestämmelse ska göra i fråga om utdömande av vite och hur den tilltalade ska förmås att inställa sig till nästa tillfälle bör också dokumenteras (se prop. 2013/14:170 s. 38 och 54 f.).

Vid huvudförhandlingstillfället den 9 februari 2016 inställde sig inte den tilltalade. Av tingsrättens protokoll framgick bl.a. att han hade delgetts två av stämningsansökningarna som skulle prövas vid förhandlingen och att han var förenklad delgiven kallelsen till förhandlingen, med en erinran om att han kunde bli skyldig att betala 4 000 kronor i vite eller bli hämtad till tingsrätten av polisen om han uteblev. Tingsrätten (rådmannen DD och tre nämndemän) fann att det fanns hinder mot huvudförhandling eftersom den tilltalade inte hade

inställt sig och heller inte hade delgetts en tredje stämningsansökan. En ny förhandling skulle hållas vid ett tillfälle som skulle meddelas senare. Några överväganden om de åtgärder om vite, hämtning och häktning som anges i 46 kap. 15 § RB fanns inte dokumenterade i protokollet.

Inte heller den 26 april 2017 inställde sig den tilltalade till huvudförhandlingen. Av tingsrättens protokoll framgick bl.a. att han hade delgetts stämning och kallelse till förhandlingen, med en erinran om att han kunde bli skyldig att betala 4 000 kronor i vite eller bli hämtad till förhandlingen av polisen om han uteblev. Tingsrätten (rådmannen CC och tre nämndemän) fann att den tilltalade inte hade laga förfall för sin utevaro och att han skulle betala det förelagda vitet om 4 000 kronor. Inte heller i detta protokoll fanns några överväganden dokumenterade om hämtning eller häktning enligt 46 kap. 15 § RB.

DD och CC kan inte undgå kritik för den bristande dokumentationen.

Sammanfattning m.m.

Sammanfattningsvis ska tingsrätten kritiseras för den långsamma och passiva handläggningen av brottmålet. Tingsrätten ska vidare kritiseras för att ha använt ett delgivningssätt inför huvudförhandlingen den 5 oktober 2017 som innebar att den tilltalade inte kunde anses delgiven kallelsen på ett korrekt sätt. Slutligen ska DD och CC kritiseras för sin underlåtenhet att i protokollen från den 9 februari 2016 och den 26 april 2017 dokumentera sina överväganden enligt 46 kap. 15 § RB när den tilltalade uteblev från huvudförhandlingarna.

Vad som i övrigt har förekommit i ärendet ger inte anledning till någon åtgärd eller något uttalande från min sida.

Ärendet avslutas.